

Strijd der titanen: gladde slang versus zandhagedis

Op 27 september 2008 was ik voor de Werkgroep Addermonitoring (WAN) aan het werk op de Wolfhezerheide. Op een gegeven moment besloot ik een kijkje te nemen bij de Heelsumsche beek, een sprengenbeek die in het noordelijk deel van het onderzoeksgebied stroomt. Toen ik de oevers liep af te speuren naar adderactiviteit hoorde ik achter mij een geritsel. Ik draaide mij om en zag nog net een slangenstaart wegschieten in een pol van pijpenstrootje. Aan de tekening zag ik dat het een gladde slang was. Aangezien ik de hele tijd nog niets had waargenomen besloot ik om deze te vangen en wat nader te bekijken. Toen ik hem uit de pol haalde liet ik meteen weer los aangezien ik oog in oog stond met een uniek natuurverschijnsel: in zijn windingen had deze slang, die ongeveer 40 cm lang was, een eerstejaars zandhagedis gevangen en was druk bezig deze te wurgen. Gelukkig stoorde hij zich niet aan mijn aanwezigheid en aan het feit dat ik hem tijdens de jacht had gestoord; hij begon rustig met de zwelgpartij. Het gehele proces was in minder dan een kwartier bekeken. Een toevallige voorbijganger kon ik ook nog trakteren op dit schouwspel. Een geweldige en unieke ervaring die je misschien maar één keer in je leven meemaakt!

Tjeerd du Bois

Foto: Tjeerd du Bois

Wie wurgt wie?

Foto: Yvon Bruins

In Strevelná, een Tsjechisch dorpje in de heuvels boven Zelezný Brod in Bohemen deden we op 22 september 2009 op het asfaltweggetje pal voor ons vakantiehuisje een bijzondere vondst. Het weggetje heeft maar enkele aanwonenden, maar die rijden wel regelmatig met hun auto hierover. 's Morgens om kwart voor tien troffen we daar een wonderlijke kluwen aan van twee verwoed vechtende reptielen. Direct drong zich de vraag op welke van de twee dat gevecht zou winnen. Want de prooi, de hazelworm, had de predator, het circa 30 cm lange gladde slangetje, zo ongeveer in de houdgreep. Mijn echtgenoot, reuze enthousiast, wilde de afloop eigenlijk wel afwachten en desnoods het tweetal zo lang in een bak zetten met wat rommeltjes uit de tuin. Uiteindelijk ging dat niet door omdat het tijdstip van onze terugkomst onzeker was en eerlijk gezegd ook omdat ik (Yvon) helemaal niet wilde weten hoe het gevecht afliep. Wel hebben we gauw, ieder met de eigen camera, verschillende foto's gemaakt en het tweetal op een iets veiliger plek gestald. Volgens onze "huisbaas" komen er in het gebied veel van deze slangetjes voor. Inderdaad troffen we op een andere plek een doodgereden exemplaar van de gladde slang aan. De omgeving van het vakantiehuis is heuvelachtig met gras, lage struiken en heel veel fruitbomen. Aan de andere kant van het dal waar we op uitkeken is het bosachtig.

Ruud en Yvon Bruins